

עפ"ת 26126/01/22 - יהודה אלגאוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 26126-01-22 אלגאוי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10155635922

בפני	כבוד השופט אברהם בולוס
המערער	יהודה אלגאוי
	ע"י ב"כ עוה"ד רויטגרונד
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בחדרה מיום 5.1.222 שניתנה בתיק תת"ע 14818-06-21 (להלן: **ההחלטה**) ובגדרה בית המשפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 26.7.21 (להלן: **פסק הדין**).
2. כנגד המערער הוגש לבית משפט קמא כתב אישום לפיו, המערער נהג ברכבו בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי ובה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש, במהירות של 123 קמ"ש, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.
3. דיון בעניינו של המערער התקיים בפני בית משפט קמא ביום 26.7.21, ומשלא באה התייצבות אזי ניתן פסק דין בהיעדר. בפסק דין זה בית משפט קמא הרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום והטיל עליו קנס בסך של 1,000 ₪ לתשלום בתוך 90 ימים.
4. המערער הגיש לבית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין ובהחלטתו, כפי שהקדמתי, בית משפט קמא דחה את בקשתו. בהחלטתו המנומקת בית משפט קמא הסביר כי הזמנה נשלחה למערער וחזרה בציון "לא נדרש". בנסיבות אלה, כך נקבע, חלה חזקת המסירה שבתקנה 44א לתקנות סדר הדין האזרחי, תשל"ד-1974, אותה המערער לא הצליח להפריך. עוד הוסיף בית משפט קמא והדגיש, כי אישור המסירה שהוצג לפניו כולל כל הפרטים הדרושים לרבות שמו של המערער, מספר תעודת זהותו, כתובתו, תאריך המסירה ופרטים נוספים.
5. עם החלטה זו לא השלים המערער והוא הגיש את הערעור שכעת מונח בפניי. בהודעת הערעור וגם בטיעוני המערער הדגיש כי מאישור המסירה לא ניתן ללמוד כי אשר נשלח הוא דווקא הזימון וכתב האישום נשוא תיק זה או שמא מסמכים אחרים. במצב דברים זה, כך טען המערער, חזקת המסירה

הופרכה ומן הדין לקבל את הערעור.

6. מנגד, המשיבה בדעה כי החלטתו של בית המשפט קמא הינה נכונה, ולא מצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור. עוד טענה המשיבה, כי בנסיבות, קיים אישור מסירה שכל הפרטים הדרושים מופיעים בו, וממנו ניתן ללמוד כי הזימון וכתב האישום נשלחו לכתובתו המדויקת והנכונה של המערער, והוא שלא טרח לדרוש דבר דואר זה.

7. לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט קמא, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים אני סבור כי דין ערעור זה דחייה מאותם הטעמים עליהם עמד בית משפט קמא בהחלטתו.

8. כידוע, חזקת המסירה משתכללת בחלוף 15 יום ממשלוח דבר הדואר ברשום - וחזקה זו חלה בענייננו. מעיון באישור המסירה ניתן ללמוד כי אישור זה מתייחס לאותו כתב אישום נשוא הליך זה, שכן מספר תיק המשטרה המתנוסס על כתב האישום מופיע גם באישור המסירה. בהתאם לאישור זה מאז משלוח דבר הדואר חלפו יותר מ - 15 ימים, ומכאן חזקת המסירה בהחלט חלה במלוא עוצמתה.

ושוב, אין לקבל את טענת המערער להיעדר זיקה בין אישור המסירה לתיק דנן, שכן, כפי שהקדמתי, מספרו של תיק המשטרה מופיע באופן ברור גם על גבי אישור המסירה.

9. בנסיבות אלה, כפי שקבע גם בית משפט קמא, שעה שדבר הדואר לא נדרש, והמערער לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו ולא הציג כל ראיה אחרת שבכוחה לסתור את חזקת המסירה, הרי בדין בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**, פסקה 40 (25.03.18)).

10. בטיעוניו לפניי טען ב"כ המערער כי במקרה זה ההזמנה וכתב האישום נשלחו ע"י המשטרה ולא מזכירות ביהמ"ש דבר המצדיק את קבלת הערעור. ראשית, טענה זו לא נטענה בפני ביהמ"ש קמא; שנית, טענה זו אינה נכונה לנוכח הקבוע בתקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי אשר לפיה בסוג זה של עבירות שוטר כן מוסמך למסור הזמנה למשפט לידי לנאשם.

11. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הערעור.

12. המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ב, 17 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.